

Condemnada ment

CARME ROMIA

Condemnada ment,
com flama encesa,
com teia ardent,
cremes l'oxigen
del meu pensament.
Foc espetegant,
fum esbufegant,
aire trepidant,
fil desdibuixat
emportat pel vent.
La idea puja,
vola més enllà,
molt fugissera
entre els dits s'esmuny
i muda se'n va.

ROMIA, Carme (2017): *Blaus de llunyania*. Valls: Quòrum Llibres.
Col·lecció: Poesia, núm. 3.